

tempore, ut prædictum est, omnis ibi cautela servanda est, vel propter honestatem, vel propter infirmorum requiem, ne si forte aliquis ibidem necessitate coactus requiescere optat, alterius improbitate turbetur. Quod si aliquis etiam ad legendum in lectulo suo resederit, nequaquam alterum sibi ibidem ad colloquium jungat : sed si necessitatem loquendi diutius habuerint, exeant foras, et ibi loquantur. Nam longe alterum ab altero positum propter sonum, nec duos consedentes vel stantes propter domus ipsius honestatem vel consuetudinem, colloquium habere nequaquam oportet. Hæc etiam inter plurima cætera quæ in dormitorio servanda sunt breviter dicta, ne quasi pro nibilo a quibuslibet insipientibus, vel ultra quam debent prementibus contemnantur, non solum a præposito, decano, seu cæteris decanis omni tempore non mediocriter, sed ab ipsis etiam circinnatoribus, horis quibus vacant fratres lectioni, observanda, et inventa arctius castiganda sunt. In piselo vero, tempore quando illo uti necesse est, eadem pene in omnibus, excepto quod ad dormiendum pertinet, cautela et honestas servanda est, quæ de dormitorio diximus, et si forte quædam ad eandem domum specialiter pertinent, ut est de pannis infusis qui suspenduntur; de pigritantibus et somnolentis, et propter calor suavitatem minus attente legentibus, et si qua his similia, ex usu quotidiano quid exinde faciendum sit nullus ignorat, qui hujusmodi ad providendum sollicitudinem impositam quantulamcunque portat. Cum verbo horæ incompetentes transierint, et tam colloquendi quam conjungendi tempus licitum advenerit, semper tamen ibi, sicut et in cæteris omnibus locis, sive pauciores sive plures fuerint, in loquendo et agendo sæpe commemorata honestas servanda est; nec unquam postponenda, aut contemnenda.

De provendariis.

De porta autem monasterii, vel quæ ad eam pertinent, idcirco inter hæc quæ superius complexa sunt, nil inserere voluimus, quia quæcunque ad eam vel ministros ejus pertinent de decimis, Domino insinuante per se semotim disponendum judicavimus. Unde primo loco illud commemorandum est,

A ut de provendariis qui ibi servire debent certa discretio servetur, ut et sufficienter sint, et ultra quam necesse est nullo modo sint, quia ipsi de eadem decima et pascendi et vestiendi sunt ea mensura quæ eis competit; ita ut nec penuriam patiantur, nec aliqua superfluitate distendantur. Visum est igitur nobis in decem provendariis ad eos qui hospites suscipere et eis servire debent sufficere posse. Similiter ut ipsi provendarii eadem qualitate et quantitate cibi et potus, sicut cæteri provendarii nostri, sustententur : id est, ut pensam secundum cæterorum consuetudinem per mensem; similiter panem et potum secundum eorundem consuetudinem accipiant : vestimenta autem et calceamenta, sicut supra dictum est, mensurate accipiant : ita ut nec nuditate, nec aliqua turpitudine squaleant : nec tamen e contra ultra mensuram suam exigere præsumant. Hæc de provendariis.

B Videtur igitur nobis si omnis decima de omnibus et in omnibus, sicut constitutum est, datur, ut omnino ad omnes hujusmodi necessitates divitum vel pauperum sufficere debeat : id est, vel de his quæ ad monasterium elemosynæ causa ecclesiis vel fratribus in diversis corporalibus speciebus vel mobilibus rebus sponte condonamur. Similiter quidquid in diversis laborationibus quolibet modo acquiritur, vel in variis peculium generibus enutritur, vel in ipsis peculiis Deo dispensante sine humana providentia sponte producit, ut est lac et lana. Similiter fenum, vel quæ in arboribus gratis nascuntur, ut est pastio, vel diversi generis fructus, quantum possibilitas admittit, data fuerint, secundum qualitatem vel quantitatem singularum rerum, juxta quod tempus permiserit, sufficere possint. Et ut manifestius quod dicimus elucescat, primo de nostris villis quæ in Ambianense, Atrapatiense seu Belvacense sitæ sunt, pleniter omnia, sicut supra commemoratum est, dentur. Deinde si forte propter longiorem viam possibilitas adducendi familiaræ non fuerit, bonum exinde restat Domino insinuante consilium, ut propter hoc nec decima remaneat, nec ullum in pauperibus generetur peccatum.

SANCTI ADALHARDI EPITAPHIUM

(*Hist. lit. de la France, tom. V, pag. 426.*)

Hic jacet eximius meritis venerabilis abba
 Noster Adalhardus dignus honore senex.
 Regia prosapiæ, paradisi jure colonus,
 Vir charitate probus, moribus atque fide,
 Quem sub tumulo recolis tu quisque viator,
 Cerne quid es, quid eris, mors quia cuncta rapit.
 Nam post octavas Domini hic carne solutus,
 Succedente die astra petivit ovans.